

na Tempłowny Werch a reknje: So so won delje puschczicž dyrbi, a so so jemu nicžo ske stacž nebudže, pschetož so je Boži Ssyn. Tehodla dyrbeli sterje wschizy Jandželjo jemu sluzicž, hacž so won wo žadyn Rameschke storczyk by.

To je jene česchke a duchomne Spytowanje teje Wjery, dzejž ta Wjera tejsch na druhej Stroni spytowana budže, runje jako wona predy s Rzechom a s Božim Mjewom spytowana bjesche.

Pschetož dyž Čjert tak welje nadnami dokonjecž nemože, so my na Bohu sazwyfujemy; Da spytta won na druhej Stroni, hacž won nas neby mol froblych hordych a swojej Možy do wjernych sczinicž. Runje jako by ton Čjert rez chyłt: Čheschli so m sbogeho Sstowa somnu wureckowacž? Čzakaj, ja to tejsch možu: Tudy maschty Bože Sstowo: Won budže swojim Jandželam wot tebe pschitasacž, cži dyrbja tebi Sskod twaricž, a tebe na Kukomaj nosycž. Mu stocž delje! Pokaż, so ty tejsch tajkemu Sslubemu Božemu wjerisch.

Tudy dyrbi so Krystus wopominicž jako Člowek, kotrež to Boštvo we swojim Člowestwi potajíl je. Kajž won na Rschizu tejsch wiſe, jako lufki Člowek, we wulkej Sstaboszi, storži a wota sa Pomož a Wumozjenje; Tak steji won tudy tejsch we Sstaboszi jako jeno lufki Člowek. Tehodla mjeni ton Čjert, so chze tak welje nad nim dokonjecž, so won Boha snenusnym Džiwom spytowacž budże. Won powoła

so tehodla, na ton 91. Psalm k Wopokasanju; ale wostaji tolla tu najnušniſchu Schtuku steho ſameho wohnkach: in viis tuis, ton Bnes budže tebe swarnowacž na twojich Pucžach.

Staikim Schpruchom chze ton Žebak Knesa Krystuſa wot teho wotdjeržecž, schtož jemu poruczene bje, a chze jeho wesž na Wjezyn, kotrež jemu poruczene nebjechu. Pschetož Krystus je nietk we Puszini, niz tehodla so by Džiwu cžinil, ale so by čerpil, pschetož won dyrbi tajki Člowek bndž, kiz njeschtu čerpi. Tak chze jeho ton Čjert steho Pucža wuwesz, na kotrež jeho Boh postajit bjesche, a chze jeho narečecž, so won Džiw bes Muſu cžinicž dyrbi.

Alle Krystus roči jeho, a praji: Pisane steji: Ty nedyrbisch Boha spytowacž. Pschetož tu lej ſu Sskodženki a Trevjene, tehodla neje Muſa, so ja delje ſkočju. Dokelž da ja bes Stracha po tych Trepjenach delje hicž možu; Da by neprawje bylo, so so ja bes Muſu a Porucznoszje Božeje do Stracha podacž chyłt.

So je tejsch nusa a wužitna Wuchba, so co rjeka Boha spytowacž, dyž njeschtu wot teje praweje Porucznoszje wostupicž, a bes Božeho Sstowa njeschtu nozwe aby woſebne sapocžecž chze, kajž Michojo a Monny cžinja; cži nemdruju se ſamo wumyſlenej Maternoszu, wuwola ſebi česchke Živienje, praja potom, so je to Krystus poruczit, dyž praji: Wostaj wschitko a poi samu: Tudy nje jeno ſam Rosom, ale tejsch Pismo, (praja

Sf 2